

Der fremsattes forskellige Forslag til Beslutning, men grundet paa Mængden af Arbejdsstof, der iaar forelaa til Behandling i 1. Udvalg, blev der ikke Tid til at færdigbehandle Sagen, og den udsattes

derfor til næste Forsamling. I Mellemtiden skal Staterne opfordres til at fremsætte eventuelle Bemærkninger til Konferencens Henstillinger og Forslag om Kodifikationsarbejdets Fortsættelse i Fremtiden.

Fremskyndelse af Ratifikationen af Folkeforbunds-Konventionerne.

Paa dansk Initiativ vedtog den 10. Forsamling den 24. September 1929 et Forslag om at undersøge Grundene til Forsinkelsen med Ratifikationerne og Undertegnelsen af Folkeforbunds-konventioner og i dette Øjemed at anmode Raadet om at nedsætte et Udvalg paa 7 Medlemmer, »der har Kendskab til de almindelige Konventioners tekniske Sider og til parlamentarisk og konstitutionel Praksis« (se Beretning til Rigsdagen angaaende Folkeforbundets 10. Forsamling, Side 29—36 og Side 102). I Henhold til denne Beslutning udnævnte Raadet paa sit ordinære Møde i Januar 1930 et særligt Udvalg til Undersøgelse af Spørgsmaalet. Udvalget traadte sammen i Genève den 28 April og valgte den danske Gesandt i Stockholm, fhv. Udenrigsminister *Erik Scavenius*, til Formand. Det sluttede sine Møder den 2. Maj og afgav en enstemmig Beretning, som Raadet i Maj d. A. besluttede at oversende til Forsamlingen.

I denne Beretning fremhæves først, at Udvalget stadig har haft for Øje, at Underskrift, Ratifikation og Tiltrædelse af Konventioner er Anliggender, i hvilke Regeringerne staar fuldstændig frit, og at der ikke kan være Tale om at stille Forslag, som paa nogen Maade præjudicerer Staternes Suverænitet. Det fremhæves yderligere, at Forholdene med Hensyn til Antallet af undertegnede og ratificerede Konventioner ikke er saa nedslaaende, som man til Tider giver det Udseende af. Af 39 under Folkeforbundets Auspicier af-

sluttede Konventioner, Overenskomster og Protokoller er 26 traadt i Kraft, 552 Ratifikationer er blevet deponeret i Sekretariatet, medens 553 Underskrifter endnu ikke er ratificeret. Beretningen omhandler derefter de to Spørgsmaal, til hvis Undersøgelse Udvalget var nedsat: 1) Midler til Fremskyndelse af Ratifikationerne 2) Spørgsmaalet om Forøgelse af Underskrifterne paa og Tiltrædelserne af Konventionerne.

Hvad først *Grundene til Forsinkelsen af Ratifikationer* af underskrevne Konventioner angaar, anfører Udvalget følgende:

a) Vore Dages udviklede Regeringsmetoder, der kræver mange Overvejelser og Undersøgelser indenfor Administrationen, før Regeringerne kan tage den afgørende Beslutning.

b) Manglende Tid hos Palamenterne (forfatningsmæssige Forskrifter).

c) Nødvendigheden af ny Lovgivning og nye Bevillinger.

d) Vanskeligheder, der opstaar efter Underskriften (saaledes Bestemmelser, hvis Betydning man har overset, eller nye Omstændigheder, der først indtræder efter Undertegnelsen).

e) Forbindelse med andre Konventioner, der ikke er ratificeret.

Med Hensyn til Afhjælpsningen af disse Forhold fremhæver Udvalget en Række forskellige Midler, idet man dog er ganske klar over, at det er vanskeligt at